

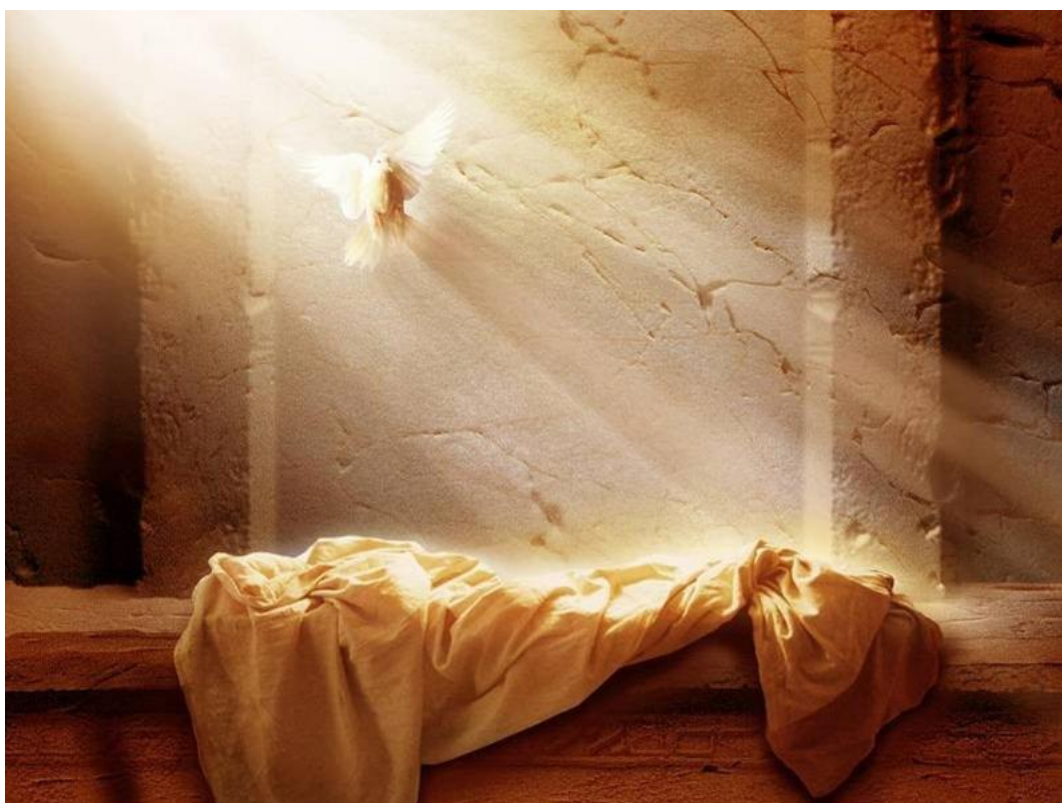
Az Úr Lelke Üzen

A KEREKEGYHÁZI SZENT ISTVÁN EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
XVIII. évfolyam 1. szám

Húsvét

„Krisztus feltámadott,
Halál fején tapodott,
Égbe utat mutatott.
Tudom, hogy feltámadok!
Feltámadt Krisztus!”

(Kájoni kézirat XVII. sz.)

Feltámadt, nincsen itt! (Mk 16,6)

A hit fényében

Krisztusban szeretett Testvéreim!

Az evangéliumok részletesen tárják eléink Jézus földi életét születésétől egészen mennybemeneteléig.

Ezen írásokból ismerjük meg tanítását, amelyet a mennyei Atya bízott rá, de bemutatják cselekedeteit is, amelyek Istentől kapott küldetését erősítik meg. Az emberek szem és fültanúi az eseményeknek, közvetlenül tapasztalják meg az eseményeket. Az evangéliumok emellett rögzítik az emberek reakcióit, válaszait is a Krisztus eseményre. És itt jönnek az igazi érdekességek. Mert mást jelent valamit látni, illetve mögé látni az eseményeknek. Mást jelent valamit hallani, illetve meghallani, megszívlelni a hallottakat. Mást jelent megtapasztalni valamit, illetve megérteni annak értelmét és jelentőségét. Az utóbbiakhoz már nem elegendők emberi érzékszerveink, ide már valami többletre van szükség.

A szemmel csak azt lehet látni például, hogy Betlehemben, szegény körülmények között megszületik egy gyermek, de hit kell ahhoz, hogy valaki e gyermekben felismerje az Isten Fiát. A füllel csak azt lehet hallani, ami Jézus mond, de hit szükséges ahhoz, hogy e tanításban valaki felismerje az örök életigéit. Az emberek szemükkel csak azt látják, hogy meggyógyulnak a betegek, de hit szükséges ahhoz, hogy e csodás gyógyításokban felismerjék az isteni irgalmasság működését.

A húsvéti eseményeknél is a hit fényében ismerhető fel Jézus szenvedésének, halálának és feltámadásának értelme és jelentősége. Az elmúlt napokban megelevenedett számunkra Jézus életének utolsó szakasza. Nagycsütörtök este mi is az apostolok közé ültünk az utolsó vacsora termében, hogy láthassuk szeretetének jelét, a lábmosást és fogadjuk szeretetének másik jelét, az Oltáriszentséget.

Ezt követően együtt virrasztottunk vele szenvedésének kezdetén, majd nagypénteken elkísértük őt a kereszttúton. Szívünkben megrendülve szemléltük, amint kileheli lelkét és visszaadja azt a teremtő Atyának.

Miután Jézus sírba helyezték, számunkra is a csend, a csendes várakozás ideje következett. Ma húsvétvasárnap pedig az egész keresztény világgal mi is örvendezve halljuk az örömhírt: „Krisztus feltámadt!”

A húsvéti napok evangéliumai nem a feltámadás konkrét eseményét kívánják leírni, hiszen ez több szempontból is nehézségbe ütközik. Egyrészt az eseménynek nem volt szemtanúja, másrészt emberi szavainkkal csak körül írni tudjuk, hogy mi történhetett akkor, amikor Jézus feltámadt, megdicsőült.

Az evangélium húsvéti beszámolóit tanúságtételek arról, hogy az apostolok személyesen találkoznak a Feltámadottal, láthatják megdicsőült testében az Urat. Ezek a tapasztalatok ébresztik fel bennük a hitet, és indítja el őket a tanúságtétel útján.

Mi is történt húsvét hajnalban? Elsőként Mária Magdolna, illetve vele együtt más asszonyok érkeznek Jézus sírjához, és megdöbbennek észre, hogy a barlangot elzáró hatalmas kő nincs a helyén. János evangélista ugyan nem említi, de Lukács írásában azt olvashatjuk, hogy angyalok jelennek meg, akik közlik velük a feltámadás hírért. Ez után rögtön az apostolokhoz sietnek azzal a szándékkal, hogy értesítsék őket a váratlan fordulatáról. Péter és János a sírhoz sietnek. Ők is csak az üres sírt találják, majd még aznap estefelé megjelenik nekik és a többi apostolnak a feltámadt Jézus.

Mindez elegendő számunkra, hogy higgyenek és elkezdjék hirdetni a feltámadást. A mi számunkra sem szükséges ennél több jel. Mindez elég ahhoz, hogy bennünk is megszülessen a hit, és magunk is a feltámadás hirdetőivé váljunk.

A feltámadásba vetett hitünket és a feltámadt Krisztus iránti szeretetünket azzal tudjuk megmutatni, hogy az apostolokhoz hasonlóan mi is bátran hirdetjük a világban: „Krisztus feltámadt!”

Ezen a húsvéton így imádkozunk:

„Urunk, Jézus, hittel valljuk feltámadásodat, amely győzelem a halál felett, diadal a bűn és a gonosz felett. A feltámadásod új életet jelent számodra, ugyanakkor az új élet forrása számunkra is.

Te újra élsz, és új életre, örök éltre hívsz mindannyiunkat. Feltámadásod mutatja meg számunkra az utat, a sorsot, a végső célt, mindazt, ahová emberi életünk tart.

Feltámadásod mutatja meg nekünk az Atyát, aki várt Téged, és vár minket is az örök boldogságban. Ámen

Kollár Balázs plébános

Lelkigyakorlat 2016

Első rész

Jézus azért is jött közénk, hogy új életútra tereljen minket, hogy új szövetséget kössön velünk. De a farizeusok, írástudók mindent megtettek, hogy Jézust ellehetetlenítsék. Ilyen próbatétel volt, az adó garas kérdése, és a házasságtörésen ért asszony esete is. Ezért a zsidó értelmiség nem is tud az újszövetség részese lenni, helyettük a vámosok, bűnösök, tanítványok kerülnek. Vegyük a bűnös asszony esetét, mely egyértelműen csapda. Ha Jézus azt mondja, hogy engedjétek el, akkor szembeszegül a mózesi törvénnyel, ha azt mondja, kövezzétek meg akkor saját tanításának mond ellent. Jézus nem száll szembe azonnal velük. Rajzol a földre. Vár. S csak a sokadik kérdésre felel. „Az vesse rá az első követ, aki közületek bűn nélkül van.” Ekkor szembesültek azzal, hogy ők is ott állhatnának az asszony mellett bűneik miatt. Mindenki mindenkire dobhatna követ. Ebből a helyzetből nem kerülhetnek ki győztesként, ezért eloldalognak, ahogy a szentírás írja. Az asszony pedig új életet kapott, melyben azért nem fog többé bűnt elkövetni, mert Jézus mindent megbocsátó szeretettel volt iránta. Ugyanez a szeretet hozta vissza az életbe a tékozló fiút is, aki a bűn miatt vesztette el a méltóságát.

Irgalmasság évében arra figyelmeztet a Szent atya, hogy a bűn hosszú távon nem okoz örömet. A bűn rúdul becsap, mert elszakít Istentől, elszakít az igazságtól, melyet csak a mindent elsöprő Krisztusi szeretet tud helyrehozni. Ezért van ennyi szomorúság, gyűlölet, harag, viszály, mert a bűneink következményeit kell hordoznunk. Még mi keresztények is ítélkezünk egymás felett, sőt rangsoroljuk egymást, hitünk nagysága szerint. Magunkat nem tudjuk ettől megmenteni. Csakis az atyai szeretet az, ami ki tud minket emelni a sárból. Csakis Ő tud nekünk új szívet adni. Adj Uram nekünk új szívet, ami tud sírni a bűnösök láttán, értük és helyettük! Tudjunk bocsánatot kérni értük és helyettük!

Kaldenekker Olivér

Nagyböjti lelkigyakorlat

Lelkigyakorlatunk második napját Szerencsés Zsolt, soroksári plébános atya tartotta, mert Mészáros Domonkos atyát váratlanul hazahívták. Ezúton is köszönjük Szerencsés Zsolt atyának, hogy elvállalta ezt a feladatot.

Homíliájában arra keresett választ, mit jelent nekünk a lelkigyakorlat.

Egyházunk kincseket tartogat a számunkra: az egyik ilyen kincs a lelkigyakorlat, amelynek során nemcsak megújulhatunk, hanem újjá is teremthet bennünk a lélek. Ha figyelünk régi imádságainkra, és nem csak megszokásból mondjuk, hitünk alapvető igazságaira hívja fel figyelmünket: Jézus a teremtő Isten nevében jött, aki nem javítgat, hanem újjáteremt. Szent Ágoston korában, a felnőttek katekizálása során is erre hívták fel a figyelmet: egy Isten van, aki teremtő.

Mária méhében is új életet teremt az Isten, Mária pedig ez a fiatal leány, azonnal igent tud mondani Isten akaratára. Nekünk ez általában nem megy könnyedén, de ne szégyelljük, ha nem tudjuk egyből elfogadni Isten akaratát. Inkább kérjük a Megváltót, hogy segítsen minket ebben a folyamatban.

Isten jót akar nekünk adni, de valamit nekünk is kell adnunk, valamit, amihez nagyon ragaszkodunk. Jézus a vagyont kérte a gazdag ifjútól, és ő nem tudott megválni a jómód nyújtotta előnyöktől.

A lelkigyakorlat során az érint meg minket, ami nekünk szól. Ez lehet valami olyan is, ami másnak teljesen közömbös információnak tűnik, de nekünk mégis valami fontosat hordoz.

Gyakran úgy gondoljuk, hogyha megteszünk néhány dolgot, pl. elmegyünk a templomba vasárnaponként, imádkozunk néha-néha, már jó keresztények vagyunk. Pedig a kereszténység lényege, hogy olyanok akarjunk lenni, mint Krisztus.

Az életszentségnek két útja van:

- vannak emberek, akik nagy bűnöket követnek el, de életüknek egy pillanatában felismerik bűnösségüket, és megtérnek. Ilyen volt a tékozló fiú, Mária Magdolna, a jobb lator.

- mi, többiek általában kisebb nagyobb bűnöket követünk el, az Isten megóv minket attól, hogy nagyobb bűnök közelébe kerüljünk. Megtérésre azonban nekünk is ugyanolyan szükségünk van, mint azoknak, akik távolabb kerültek Istentől.

Az igazán jó lelkigyakorlat során megrendülünk, felkavar bennünket Isten közelsége. Ez a megrendülés gyakran könnyekben mutatkozik meg. Régen tartottak misét a könnyek adományáért. A világ azonban leszoktatott minket a sírásról, nehezen rendülünk meg, már alig van valami, ami mélyebben meg tud érinteni bennünket. Dávid király is ezért imádkozik az 50. zsoltárban: „Teremts bennem tiszta szívet, Istenem!”

A jó lelkigyakorlat során a bennünk keletkező változásnak társadalmi hatása is van. Hazatérünk és a lelkigyakorlat során szerzett élményeket, tapasztalatokat, felismeréseket hazavisszük, közvetlen környezetünkre gyakorolunk másféle hatást. Isten újjáteremthet bennünket, és általunk másokra is kihathat.

lejegyezte: Mongyi Kornélia

Hívom a családokat 2016 márciusában – Bíró László püspök levele

Amikor a lányom bejelentette, hogy barátjával, akivel már nyolc éve együtt él, hajlandóak lennének összeházasodni, ha valaki állná a kellő méltósággal megrendezett esküvő költségeit – mesélte baráti társaságában egy magas beosztású hivatalnok –, azonnal vállaltam mindent, a szervezést, az ifjú pár lakásának felújítását, a költségeket, a lakodalmat. Sokba került, de megérte, mindenki azt mondta, hogy rég látott ilyen szép esküvőt. Jó két év múlva az ifjú férj, akinek jó állása volt, kapott külföldről egy ajánlatot még jobb állásra. A fiú menni akart, a lányom meg azt mondta, hogy most már igazán gyereket szeretne, de azt nem szeretné, hogy a gyereke külföldön szülessen, sőt ott nevelkedjen, ő nem megy külföldre. Elváltak.

Korunkat az egész földkerekségre kiterjedő mély és gyors változások jellemzik. Az emberi értelem és alkotóerő által létrehozott tudományos, műszaki és kulturális eredmények visszahatnak magára az emberre, egyéni és közösségi ítéleteire és vágyaira, gondolkodás- és cselekvésmódjára mind a dolgokkal, mind az emberekkel kapcsolatban. A társadalmi és kulturális átalakulás kihat a vallási életre is. (vö. GS 4.) Az antropológiai-kulturális változások következtében változott a társadalmi struktúrák befolyása az emberek érzelmi és családi életére. Az egyre növekvő individualizmus eltorzítja a családi kötelékek természetét, előtérbe helyezi az egyénnek azt az elgondolását, amely szerint saját vágyait követve építheti fel önmagát, az emberi kapcsolatokat pedig a háttérbe szorítja. Általános, az adott kultúrától független jelenség, hogy a fiatalok vonakodnak az érzelmi kapcsolatok terén végleges elköteleződéseket vállalni, gyakran választják inkább az elköteleződés nélküli együttélést, vagy megelégszenek kérészerű alkalmi kapcsolatokkal. Az ilyen körülmények között született gyermekeknek nehezen alakul ki az identitásuk, ez aztán hozzájárul a társadalom további széteséséhez.

Mondjatok példákat azokra a változásokra, amelyek visszahatnak az emberre, ítéleteire és vágyaira, gondolkodás- és cselekvésmódjára! Melyek ezek közül azok, amelyek pozitív, és melyek azok, amelyek negatív irányba mutatnak?

A család az örömök és próbatételek helye, az emberség első és legalapvetőbb iskolája. A mai kulturális és társadalmi válságot nemcsak a család, hanem az egész emberiség megszenvedi. Észre kell vennünk azonban, hogy épp a családok képesek a szeretet erejével gyógyítani a válság okozta sebeket, erősíteni az emberi kapcsolatokat, nevelni a gyerekeket, gondozni a rászorultakat, segíteni a generációk közötti együttműködést, legyőzni az anyagi gondolkodást, ellentmondani az individualizmusnak. Még ha sérült is egy család, ha képes szeretni, képes lesz szeretetre tanítani másokat, családon belül és kívül is.

Az anyagi és gazdasági helyzet segítheti a család növekedését és kibontakozását, de gátolhatja is virágzását, egységét és összetartozását. A szűkös anyagiak kizárhatják a családokat az oktatásból, a kulturális életből és a tevékeny társadalmi életből. Gyakran okoznak gondot a családoknak a munkával kapcsolatos problémák. Hiába szeretnének a szülők minél több időt együtt tölteni gyerekeikkel, ha mindkettőjüknek dolgozniuk kell, kénytelenek a gyerekeket bölcsődébe, óvodába, egész napos iskolába küldeni, a kevés otthon töltött időben pedig nem foglalkozhatnak egymással, mert egymás mellett a házimunkát kell elvégezniük. Azt pedig, hogy ezek az intézmények a szülők kívánsága szerinti szellemben neveljék a gyerekeket, pluralista, multikulturális világunkban gyakorlatilag alig lehet megvalósítani. A munka világában nem annyira a személy érdekét tartják szem előtt, hanem a termelékenység növekedését, a gazdasági hasznot.

Egész gyorsan változó világunk számára már nem az emberi személy a fontos, hanem a gazdaság növekedése, a haszon, a profit. A keresztény ember a maga egyediségét, mint Isten eredeti, teremtő tervét akarja megvalósítani, cselekedeteit és magatartását összhangba akarja hozni hitével. A körülmények által rákényszerített, adottságaival, belső meggyőződésével ellenkező életmód személyiségének, identitásának torzulásához vezet.

Soroljatok fel olyan intézkedéseket, amelyek ugyan látszólag „családbarátok”, valójában azonban a munka világában a profit növelését szolgálják! Milyen szerepe lehet ilyen esetekben a közösségnek és a nagyszülőknek?

„Most, amikor a világ a korlátok nélküli» szabadság «kínálta örömeiket gátlástalanul kiélvezi, kezdjük csak megérteni, milyen szomorú is ez a világ. A tiltott élvezetek csillogása abban a pillanatban elhalványul, amint már nem tiltottak. Hiába próbálják újra meg újra fényesíteni ezeket, kiderül, hogy fényük valójában véges. Az ember azonban a végtelenre szomjas.” (J. Ratzinger, 1989) Korunkban eluralkodott a mindent az anyagiaknak alárendelő szemlélet, az individualizmus és a hedonizmus, ezért az ember nehezen kap választ léte értelmét és célját kutató, identitását kereső kérdéseire. A választ Krisztus adja, amikor „az Atya és az Ő szeretete misztériumának kinyilatkoztatásával az embert is teljesen feltárja az embernek, és megmutatja neki magasztos hivatását”. (GS 22) Ennek fényében fedezhetjük fel Isten ránk vonatkozó terve, valamint a házasság és a keresztény család nagy értékei közötti összhangot, és találhatjuk meg identitásunkat.

A mai világ szemében értelmetlen vállalkozásnak tűnhet az önzetlenség, a mindent, magunkat is a másoknak ajándékozása, a teljes és felbonthatatlan egységre való törekvés. Aki azonban Krisztusra tekint, aki őrá hallgat, az bátran megkockáztatja ezt az értelmetlenséget. A hamis csillogású világ ugyan igyekszik neveltségessé tenni a hűséget, az áldozatot és a lemondást, az örökké tartó szeretetet, az embert azonban, a mai világban élő embert is, vonzza és lenyűgözi a hiteles, teherbíró, gyümölcsöző és örök szeretet. Az ember akkor is, amikor a pillanat gyönyörét hajszolja, az igazi szeretetről álmodik, miközben a testi gyönyör után fut, vágyik a teljes odaadásra. „A teremtés kezdetén azonban Isten férfivá és nővé alkotta őket. Ezért az ember elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy testté lesz. Így már nem ketten vannak, hanem egy test.” (Mk 10,6–8)

Mi segít abban, hogy gyerekeitekben helyes identitást tudjatok kialakítani? Hogyan tudjátok nekik megmutatni, hogy mi a szabadság és a szabadosság közötti különbség? Hogyan tudjátok gyerekeiteket megóvni a médiából áradó házasság- és családdellenes propaganda befolyásától?

„Isten egyesíti az egymást szerető férfi és nő szívét, egyesíti őket felbonthatatlan egységben. Ez azt jelenti, hogy a házasság célja nemcsak az, hogy mindig együtt éljenek, hanem hogy mindig szeressék egymást. Jézus így állítja helyre az eredeti és eredetet adó rendet. (...) Egyedül Jézus ingyenes, húsvéti szeretete örültségének fényében válik érthetővé az egyetlen és halálig tartó házastársi szeretet ingyenességének örültsége.” (Ferenc pápa homíliája a családshinódust megnyitó szentmisén, 2015. okt. 4.)

Mondd, megkérdezted a lányodat – szólalt meg egy kis csend után a baráti társaság egyik férfi tagja – vagy akár a barátját akkor, amikor bejelentették, hogy „hajlandók” összeházasodni, hogy eddig miért nem, és most miért mégis? Nem – válaszolta a magas beosztású hivatalnok –, a mai fiatalok önállóak, nem szeretik, ha a döntéseik mögötti indokokat firtatják. Ők így látták jónak, és minthogy eddig jól megvoltak, nem volt okom feltételezni, hogy nyolcvévi együttélés után egyszer csak megunják egymást. Nem arról volt szó – kérdezte a társaság egyik nő tagja –, hogy ti, a szülők mindig is szerettétek volna, ha összeházasodnak, ők viszont sajnálták rá a pénzt? Aztán rájöttek, hogy ha „valaki” állja a költségeket – és ki más állhatta volna, mint ti –, akkor ez új színt vihet a talán mégis szürkülő kapcsolatukba. Bizony – vette át a szót a hivatalnok felesége –, én mindig is tudtam, hogy a lányom vágyik valami komoly, igazi kapcsolatra, de nem volt biztos abban, hogy a barátja az „igazi”, ezért nem mert véglegesen elköteleződni. A fiúnak meg jó és kényelmes volt ez így. Az idő ment, a lányom azt gondolta, hogy ha ez a kapcsolat megszakad, akkor ő hoppon marad; ha viszont összeházasodnak, stabilizálódik kapcsolatuk. Döntött, összeházasodtak, de arra nem számított, hogy számára a fiúból lett férj már nem lesz olyan fontos, hogy vele akár külföldre is elmenjen. Elváltak, így aztán tényleg hoppon maradt. Tudjátok, én azt gondolom – szólt közbe a társaság egy idősebb tagja –, hogy a világban zajló gyors változások miatt ránk telepedett az ideiglenesség kultusza. Minden változik, és abban a tévhitben élünk, hogy ami új, az jobb annál, mint ami már tegnap is megvolt. De mert minden változik, az új is hamar elavul, így az ideiglenes tárgyak, eszmék, kapcsolatok bűvöletében élünk. Pedig csak az állandóság adhat megnyugvást, az állandó és megbízható kapcsolat, a stabil és érett identitás, a gyökerekre épülő bizalom. A megállapodott emberek, családok és házaspárok arra vannak hivatva, hogy életükkel tanúskodjanak arról az örömről, amelyet csak az állandóság kultusza adhat.

Bíró László,

az MKPK családreferens püspöke,

a Magyar Katolikus Családegylet elnöke

Fritz Péter atyára emlékezünk

Péter atya része volt az életemnek, kis óvodás koromban ismertem meg, ő volt a hitoktatóm, nála voltam elsőáldozó és bér mátkozó, az esküvőmön előtte esküdtem hűséget a férjemnek.

Én még emlékszem arra a fiatal, vidám, atyára, akivel fociztunk a templomkertben, aki diavetítést szervezett a hittanosoknak, aki rajzversenyre buzdított bennünket egy-egy ünnep kapcsán és a kakaó délutánokat szervezett. Szeretetével és jóságával formálta az én személyiségemet is, mindig szeretettel fogok rá gondolni.

Megsirrattam, hogy elment...

(Emlékek Fülöpjakabról)

Földijétől búcsúzott

Görbe László piarista szerzetes tanár a budapesti Szent Margit Gimnázium igazgatója a szertartáskönyv alábbi szavaival búcsúzott Fricz Péter nyugalmazott plébános atyától.

Örök Főpapunk, Jézus Krisztus!

Csodálatos bizalom az, hogy megváltó munkád folytatásával, keresztáldozatod gyümölcseinek kiosztásával embereket bíztál meg, papjaidat hatalmaztad fel. Embereket választottál ki, hogy isteni terveidet itt a földön megvalósítsd. Koporsóban nyugvó testvérünk is azok közül való, akiket hívtál, hogy hagyják el mindenüket és kövessenek téged. Ő hallgatott szavadra és az oltárnál találkozott veled. Ezért most nem gyászos koporsóját látjuk igazában, hanem ott látjuk az oltár előtt, ahol keze a te kezéd volt, mikor szent Testedet érintette. Ott látjuk a szószék magaslatán, hol nyelve a te nyelved volt, hogy hirdesse örökéletű evangéliumodat. És látjuk keresztvizet önteni, hogy viruljon az élet tavasza, látjuk koporsók mellett, hogy a gyászolókat az égiekre figyelmeztesse. Ott látjuk a gyóntatószékben, hol szíve a te Szíved jóságával örült a tékozló fiú hazatérésének. Látjuk gyermekek között, családi otthonokban, betegágyak mellett, de látjuk a templom csendjében is kettesben a Mesterrel. Látjuk térdeplőjén, íróasztala mellett vagy egyéb munkában elmerülten.

Mindenhol illett rá a világ legszebb rangja: Krisztus küldöttje. Akárhol megfordult, mindig téged láttunk benne. Jézusunk, téged tisztelünk benne, örök Főpapunk. Nagy volt az isteni titok, melyet lelkében hordott. Ha néha elernyedte a hosszú úton, ha tündöklő arcodat, Jézusunk, nem tudta mindig világosan megmutatni az embereknek, bocsáss meg neki, nézd el emberi gyengeségeit!

Hálával emlékezünk testvérünk sokévi áldozatos papi életére, sok-sok buzgó imájára.

Urunk, Jézus, vedd magadhoz, munkában és imádságban megöregedett hűséges papodat! Éltesd új

élettel elfaradt, de mindig érted égő szívét! Ismételd meg neki a papszenteléskor kapott szent ígéretet: te pap vagy Melkizedek rendje szerint mindörökkön örökké. Ámen.

Mit köszönök Hazaköltöző Lelki atyámnak?

Szép idő volt életének ez a kerek 80 éve, bár ebből én csak utolsó 10 évében ismerhettem. Akkor még csupán, mint egy nyugdíjas papot, akinek Kerekegyháza a szülőfaluja, és hazajött az időskori éveit élvezni. Segített Imre atyának és Balázs atyának a szentmisék végzésében, bekapcsolódott az egyházközség lelki életébe. Mindennapi kenyere volt a szentmise-koncelebrálás és a gyóntatás.

Rengeteg közös beszélgetésünk volt, megszámlálhatatlanszor találkoztunk, sok tartalmas programon vehettünk részt együtt. Minden ilyen együttlét feltöltődés volt, mint az atya, mint jómagam, mint pedig a cicája számára. :) Péter atya nagyon jól tartotta magát, szívbetegsége ellenére mindig fitt, komoly és mosolygós volt.

Pont egy héttel a mennyei születésnapja előtt találkoztunk... Elmentem hozzá, és egy jót beszélgettünk az aktuális szegedi, illetve kerekegyházi életről. Nem gondoltam volna, hogy pár napon belül ilyen események fognak történni. Január 21-én a Mennyei Atya üzent számára: Elközelgett az indulás ideje, Magamhoz szólítalak, hogy az örök dicsőséget élvezd... „Eltávozott az élők sorából.” (I. Kánon)

A végső búcsú Péter atyától, kedves barátomtól fájdalmas emlék, de életemben betöltött szerepéért és sok minden másért is hálát adhatok

Köszönöm Fritz Péter atya a(z):

Felejthetetlen barátságát

Rengeteg, megszámlálhatatlan beszélgetésünket

Ifjúság iránti mérhetetlen szeretetét

Tevékenységét a papi- és kerekgyházi szolgálata során

Zene iránti rajongását

Precízségét, pontosságát

Életvezetését, útmutatását, amit az én és mindannyiunk javára szánt

Támogatását, bátorítását, buzdítását mindenki számára

Együtt átélt és szolgált szentmiséket

Részvételét a közös programokon

Aktív munkáját az egyház minden területén

Terveinket, kudarcainkat

Yardoknál, kilométereknél is nagyobb fáradhatatlan szeretetét

Alázatosságát, alkalmazkodását

Egyszóval: Mindent köszönök...

Anikónak, a volt táncpáromnak és Péter atyával közös barátunknak soraival búcsúzom Lelki atyámtól, melyet a szívünkben hordozunk: „Őrizze meg tisztaságod, őrizze meg kedvességed, őrizzen meg önmagadnak és a téged szeretőknek /az Úr/.” Kívánom, hogy a lehető legdicsőségesebb fényben nyugodjon az Úr Jobbján.

Faragó Gergő

Egyházközségi képviselő választásra

Bizonyára emlékezni tetszenek, Balázs atya néhány héttel ezelőtt kihirdette, hogy kiegészíti, illetve „megfiatalítja” a kerekgyházi egyházközség képviselő testületét. Erre részben azért van szükség, mert a szabályzatban a korhatár ezt előírja, másrészt az időközben lemorzsolódott képviselőket pótolni kell.

A képviselő, hasonlóan a polgári közülethez egyfajta megtiszteltetést, bizalmat jelent a tisztséget betöltő személlyel szemben. Ezen túlmenően még meg kell, hogy feleljen néhány feltételnek is. **Melyek ezek a feltételek:**

- Példamutató hitélet.
- A közösség köztisztelete.
- Olyan képesség, amellyel másokat is képes képviselni.
- Jelölhető legyen a képviselőtestület, egyházközség bizonyos feladatainak ellátására.
- Gyakorlatiasság, meghatározott időközönként az egyházközség érdekében végzett közmunka vállalása.

Közhely, de akkor működik hatékonyan ez a választott testület, ha mindenki egyenlő mértékben veszi ki részét a feladatokból. Kell ehhez a magatartásformához egyfajta alázat, megértés és az a bizonyos keresztény (testvéri) szeretet is. Természetesen minden templomba járó véleménye alapján nem könnyű megfelelni ezeknek a feltételeknek. Legtöbbször azonban azok bírálják legjobban, akiknél hiányoznak a fentebb felsorolt feltételek, képességek.

A képviselő választás minden esetben jelöléssel kezdődik, és többségi szavazattal lehet bejutni a testületbe.

Végül, de nem utolsó sorban meg kell említeni a képviselő testület vezetésével megbízott pap szerepét is. A képviselőknek - élén az elnökkel- alkalmazkodni kell a hitéletet irányító plébános elvárásaihoz, igényéhez. Mit értek ez alatt? Ahány plébános, annyi féle segítséget igényel a testületétől. (Erről azok a képviselők tudnak beszámolni, akik több cikluson és több pap alatt töltötték be ezt a feladatot.) Saját példánál maradva: Egészen más elvárása lehet és van a jelenlegi Balázs atyánknak, mint amilyen volt az Imre atya idején! Van, aki több segítséget kér és van, aki kevesebbet. Leköszönő képviselőként-- mint aki legalább négy plébános idejében teljesítettem szolgálatot—úgy látom: Balázs atya erőteljesebben akar és fog támaszkodni az egyházközség képviselő testületére!

Megváltozott, magából kifordult világban élünk, amelyben az emberek vallásossága megfakult. Egyre kevesebben járunk templomba, ahol a mind kevesebb hivatás miatt elfogynak a papok. Nagyon, de nagyon meg kell becsülni a szentmisét bemutató atyákat, különösen azokat, akik teljes szívükből a közösségüknek élnek!

Megköszönve a megtisztelő bizalmukat, már mint elköszönt egyházközségi képviselő, az egészségem, illetve fizikai- szellemi állapotom függvényében bizonyos feladatok ellátására még számíthatnak rám.

id. Rozsnyói Zoltán

Keresztény szellemű óvodai és iskolai nevelés fontossága

Az oktatás helyzete az elmúlt hónapokban olyan sláger téma lett, mint a migráns válság. Legyen most szó egy kicsit a közoktatás egy speciális szeletéről, a keresztény hitre nevelésről. Nem azért mert trendi és hálás a téma, hanem azért mert fontos, aktuális és tanulságos.

Abban szinte mindenki egyet ért, hogy a keresztény szellemiség és erkölcs alapjait elsődlegesen a családon belül kell lerakni, mert az tekinthető az elsődleges szocializációs közegnek. Abban viszont megoszlanak a vélemények, hogy az óvoda és az iskola mennyiben tudja támogatni a szülőket ezen a területen. Sokan azt gondolják, hogy semmi különbség nincs a sima óvodai és a keresztény szellemű óvodai csoportok munkája között. Mások úgy látják, hogy az iskolai hittan és az etikaóra lényegében ugyan az. Nos, ezen kérdésekben való eligazodáshoz szeretnék most támpontot adni.

Az igazság az, hogy a keresztény szellemű óvodai csoportoknak más a napirendje. Étkezés előtti imádság még a „modern” kötetlen étkezési rend mellett is meg van, a gyerekek már tudják, mert megszokták, hogy bármikor is étkeznek, előtte imádságban adunk hálát az ételért.

A keresztény szellemű óvodában a keresztény értékek és erkölcs alapján megy a nap. Ha valaki megbántotta a másikat, akkor a kibékülés és a bocsánatkérés kell a helyzet rendezéséhez.

A keresztény szellemű csoportokban, a reggeli órákban van egy rövid áhitat, ahol a gyerekek saját szavaikkal megköszönik az életük (a gyermeklét) számára fontos eseményeit. Itt van lehetőség az egyházi időszakokra való reflektálásra (Advent, Mikulás (és nem Télapó), Karácsony, Farsang, Nagyböjt és Húsvét). Az áhitat alatt lehet a szerető Istenről beszélve a helyes Istenkép kialakítását előremozdítani. Mindezt énekléssel vagy rövid Szentírási részletekkel lehet elmélyíteni. Erre az általános óvodai csoportban nincs lehetőség.

Az iskolai hitoktatás is támaszkodik a keresztény szellemű óvodai alapokra. Fontos kiemelni, hogy az iskolában választható több lehetőség közül csak a hitoktatás az, amely hiteles alapokra támaszkodva állít a gyerek elé erkölcsi elvárást. Az erkölcs alapja a keresztény hitoktatásban az, hogy az Isten jó és mivel saját hasonlatosságára teremtette az embert, így az embernek is jónak kellene lennie. Az pedig hogy mi a helyes és mi a rossz (vagyis mi a bűn) arra a szeretet alapján állva válaszol: rossz az, ami a szeretettel ellentétes. Az erkölcsi mérce nem valami általános humánusra hivatkozó elv..., hanem maga az Isten. Az Isten, aki az emberért magát (a Fiát) feláldozni képes módon adott mintát a szeretetre. A gyermek különbséget tud tenni a között, hogy legyél jó azért mert... és a legyél jó, mert Isten jó.

Az ifjúsági hittan az iskolai hitoktatásra támaszkodik. A hitoktatókkal kialakított személyes kapcsolatok képezik a hidat az iskola és az ifjúsági hittan között. Az ifjúsági hittanra és az Antióchiára járó fiatalok a reményseink arra, hogy továbbvigyék a hitet, hogy pár év múlva a házasságot válasszák az együttélés helyett, és idővel keresztény családként hozzák gyerekeiket a templomba.

Március közepén, az Antióchia hétvégén nyolc olyan kerekgyházi fiatal vett részt, aki eddig még nem volt ilyen hétvégén. Kiemelendő, hogy mind a nyolc fiatalnak valamilyen módon kötődése van a keresztény szellemű óvodához! (Keresztény óvodás múlt vagy óvónő.) Ez bizonyosság arra, hogy a több mint tíz éve a keresztény szellemiségű óvodában lerakott alapok, valamint az erre épülő iskolai hitoktatás biztosítja a mai kerekgyházi keresztény ifjúság magját.

Nagy tisztelettel kérem a szülői és nagyszülői generációt, imádkozzanak a fiatalokért, hogy megmaradjanak a hitben, reményben és szeretetben. A szülőket pedig arra kérem, hogy bátran válasszák és határozottan kérjék az óvodában a keresztény szellemű csoportot és az iskolában a katolikus hitoktatást.

ifj. Rozsnyói Zoltán

A kommunizmus áldozataira emlékeztünk

2016.február 25-én koszorút helyezett el az egyházközség nevében Kollár Balázs plébános és Varga István sekrestyés a XX. századi diktatúrák emlékoszlopánál

A fényképet készítette: Braunitzerné Beliczai Tamara

A meghurcolt plébános

Vári Ferenc

aranymisés plébános, püspöki tanácsos

1902. november 17. Csongrád. – 1976. március 10. Szentés

Amikor minden év február 25-én az áldozatokra emlékezve fejet hajtunk, és elhelyezzük a kegyelet virágait a kommunizmus áldozatainak emlékoszlopánál, akkor külön meg kell emlékeznünk Kerekegyháza egykori plébánosáról, Vári Ferencről. A szenvedéseit Krisztussal hordozó lelkipásztor életének részleteivel ismerkedhetünk meg Szalai József kutatómunkájának köszönhetően, aki fáradhatatlanul, lelkiismeretesen, időt, pénzt, fáradságot nem sajnálva levéltárakban, könyvtárakban kutatja a kommunizmus áldozatainak dokumentumait. Az egyik ilyen áldozat volt Vári Ferenc egykori kerekegyházi plébános. Részletek Szalai József gyűjtéseiből:

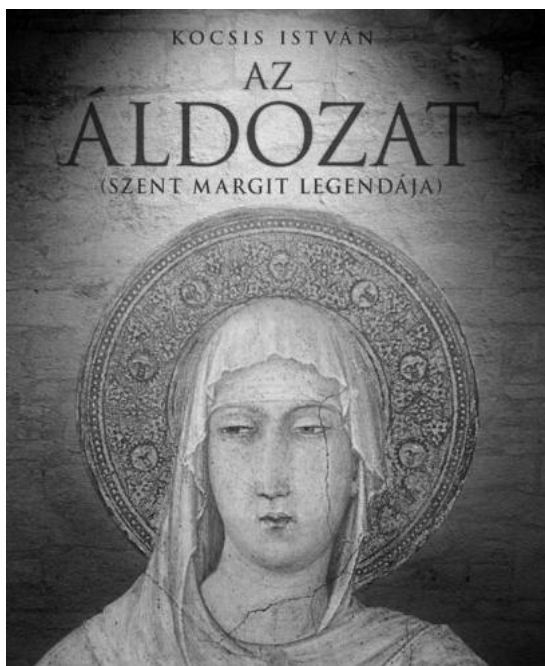
Vári Ferencet Pétery József püspök úr 1943. augusztus 1-jén nevezte ki Kerekegyházára plébánosnak. A legnehezebb időkben- a háború időszakában- kellett helytállnia, összetartani a híveket. Itt tartózkodása idején, 1945-ben nevezték ki püspöki tanácsossá. Életének legnehezebb időszaka a kerekegyházi küldetéséhez és az azt követő kommunista megtorláshoz, lejáratásához, megszegényítéséhez, meghurcoltatásához kötődik.

A kommunista párt által diktált terror, a több évtizedes megfélemlítés hallgatásra kényszerítette az embereket. A nehéz időkben az Ő emberi teljesítménye, sugárzó tisztelete, az emberek iránti szeretete, a közösség, az egyház, a hivatás iránti hűsége példaképül kell, hogy szolgáljon a jelen és a jövő nemzedékeinek.

Szalai József feljegyzései alapján összeállította: Kelemenné Mária

---

Gondolatok egy színházi látogatás után...

Kocsis István a Szent Margit legendája alapján írt „Az áldozat” című drámájára váltottunk jegyet az Újszínház 2016. február 15-i előadására. A darab a II. Keresztény Színházi Fesztivál díszelőadásaként került bemutatásra. Egyházközségi szervezésben, Kollár Balázs plébánosunk támogatásával huszonketten vállalkoztunk az izgalmasnak ígérkező előadás megtekintésére. Nem csalódtunk! Annak ellenére sem, hogy nem volt könnyű a napjainkra aktualizált dráma mondanivalójának nyomon követése.

Néhány gondolatot Kocsis Istvánról a dráma szerzőjéről: Azt írja magáról, hogy „írónak, drámaírónak, történelmi esszék, tanulmányok szerzőjének vallja magát.” Elsősorban történelemtudománnyal foglalkozva vagy két tucat drámát is írt.

Nemzeti elkötelezettségére jellemző a következő eset: „Az 1999. esztendőben, a **Magyarországnak fényes tükre** című Mátyás királyról szóló drámámat a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma felkérésére írtam, mégpedig Szent István államjogi és egyházügyi reformjának ezredik évfordulója alkalmából.... A minisztérium tisztségviselői közvetítettek akkor

köztem és a budapesti színingazgatók között. Úgy gondolták, előbb csak a dráma szinopszist (áttekintő anyag) küldik szét a direktoroknak. A szinopszist el is olvasták- és hangot is adtak megdöbbenésüknek.”

Mi is döbbenetete meg őket?

„Elsősorban az, hogy ez a színmű Mátyás király valódi drámáját mutatja be, ahelyett, hogy kicsúfolná, nevetségessé tenné a királyt és környezetét! És kérdezték: mit akarunk ezzel?! Miféle magyar történelmet akarunk becsempészni a magyar színpadra?! Olyat, amely az angol vagy a német vagy a francia történelemmel egyenrangú?! Nagy államférfiakkal, olyan drámai helyzetekkel, melyekben birodalmi eszményről szónokolnak magyar uralkodók?! Mint Mátyás király, amikor elfoglalta Bécset?! **(Nem tud bizony büszke lenni történelmünk nagy személyiségeinek gondolataira és tetteire az, akit arra idomítottak, hogy mindent szégyelljen, ami magyar!)** ...A vége az lesz, hogy a magyar történelem mellett még a magyar mitológiát is színpadra csempészik!” ...mondták a színingazgatók.

Különböző kifogásokra hivatkozva egyetlen színházi direktor sem vállalkozott a dráma bemutatására. Úgy gondolták a mai drámaíró nyugodtan élhet a drámaírói szabadságával, azaz nem szükséges tiszteletben tartani a történelmi hűséget.

A Szent Margit legendája alapján íródott: **Az áldozat** c. dráma megkísérli az adott történelmi környezetbe helyezni a Szentet. A tatárok elől menekülő IV. Béla születendő lányát Istennek ajánlva próbálja országát megmenteni. Margit a Domonkos rendi apácák közé kerül, ahol odaadásával, szolgálatkészségével és nem utolsósorban nemzettudatával kiemelkedik társai közül. Margit tudatosan vállalja az áldozat szerepét, okos, Istenre hagyatkozó, azt kiengesztelő és vezeklő magatartásával. Nélküle apja IV. Béla sem érdemelhette volna ki a „második honalapító” történelmi címet illetve rangot.

Nagyszerű szereposztásban, kiváló színházi rendezéssel, döbbenetes előadást láttunk. Napok kellettek, hogy például a pálos rendi György barát merész, egyben józan véleményét Fülöp esztergomi érsekkel szemben újból és újból végig gondolhassam. Koncz Andrea átszellemült játékával tökéletesen felidézte Margitot. Nagy élmény volt!

id. Rozsnyói Zoltán

2016. Február 28-án volt a jubileumi házások megáldása templomunkban.

Egy (volt) menyasszony emlékezései, avagy ötven év a házasságban

1966 nyara, igazi forró nyár volt. Hét év udvarlás után egybekeltünk. Szépek voltunk, tele reménnyel, mint minden huszon éves ifjú. A nagy család és az ismerősök vártak a templomban. De a technika ördöge késleltetett bennünket. A násznagyot Lajosmizséről hoztuk, ezért másfél órát késtünk saját esküvőnkéről. A jó kívánságok így igen fagyosak lettek, de bennünket ez egy cseppet sem zavart. („Minden jó, ha a vége jó”: mondja a közmondás, és mi így gondoltuk.)

Elindultunk tehát a HÁZASSÁG ÚTJÁN. Még szerencse, hogy ez egy olyan járgányhoz hasonlít, mint a tanulóvezető kocsija. Az egyik kormányoz, a másik időnként korigál a fékezéssel. A hosszú egyenes szakaszok sokszor egyhangúak lehetnek, de nem szabad elfáradni a volán mellett. A vadregényes hegyi tájak szemet gyönyörködtetők, de ott vannak az útszéli mélységes szakadékok is. Ezért minden úton és időben nagyon éssen kell járni!

Szívünk nagy örömeire megszületett a kis „Parancs”, most már igazi család lettünk. A kis Parancs felszállt a hintalovára és elindult az üveghegyeken túlra az élet vizét megkeresni. Amíg vágatott a lovon, kistestvére a járókából figyelte útját és hallgatta a meséjét. Tündér Ilonáról szólt ez a mese, akit tálto lovon hozott a legkisebb királyfi. - Az orvosok kizártnak tartották a fiunknak a testvérkét RH összeférhetlenség miatt. - De mi nem hittük ezt el. Buzgón imádkoztunk évekig és a Szűzanya közbenjárására Kisasszony napján megszületett a kisebbik fiunk.

Amiért hálásan imádkoztunk a kapott második fiunkért ráadásul ajándékba kaptunk még egy kis hercegnőt is. A Tündér Ilona valósággá vált! Megtapasztalhattuk a Jóisten végtelen szeretetét és irgalmas segítségét, mert csak Istennel lehet sikeres az életünk.

A HÁZASSÁG útján, ma már kis busszal járunk, mert időközben 18-ra szaporodtunk. Hála Istennek, az egész kibővült család hitben és szeretetben él. Hatalmas kegyelem ez! Abban reménykedünk, hogy még dajkálhatjuk a dédunokáinkat is. Sok mesélni valónk lenne a számukra, de az időnk lassan lejár. Hálásak vagyunk az együtt töltött évtizedekért, a fél évszázadért, és a hátralévő napokért is. Szerencsére nem tudhatjuk, hogy mikor vonják be a forgalmi engedélyünket és akkor már csak a csillagokból nézhetjük szeretett családunk hétköznapijait.

Köszönjük Uram, hogy a tenyereden hordoztál bennünket! A bajokat elsimítottad a fejünk felől, és a hit kegyelmét nem vontad meg tőlünk. Az isteni erények: hit, remény, szeretet a legfontosabbak a családban és az Istenkapcsolatban, de a tágabb emberi kapcsolatainkban is. Mindig higgyetek és bízzatok a párotokban, reméljétek, hogy megoldódnak a lehetetlennek látszó dolgok is. Ez, szeretet és megértés nélkül nem működik. Mert tudjátok a szeretet a legnagyobb dolog és ajándék a világon! Balázs atya áldásakor ezek jutottak hirtelen az eszembe.

Rozsnyóiné, Ispán Margit

Antióchia hétvége

Március 11-13 között tartottuk Kerekegyházán a 14. Szent István Antióchia hétvégét. Mint sokan tudják, a hétvégén nem papok vagy felnőttek beszélnek fiataloknak, hanem a korcsoport szól kortársaihoz: fiatal a fiatalhoz. A hétvégén 27 fiatal vett részt, ebben a létszámban benne van néhány nem kerekegyházi fiatal is. A hétvége jelmondata János Evangéliumából volt:

„Juhaim hallgatnak szavamra, ismerem őket, s ők követnek engem.”

Ezt a hétvégét Rozsnyói Gréta és Kürtösi Viktor vezetésével élték át a fiatalok, ők koordinálták az eseményeket. A hétvége folyamán Ferencz Flóra beszélt Isten hívásáról, Faragó Gabci az Imádságról.

Krisztus áldozatáról szombat reggel Tóth Zoli elmélkedett. Rozsnyói Dóra és Hartmann Zoli saját életükön keresztül beszéltek a helyes önképről, az álarcokról és Isten rólunk álmodott képéről. Ferencz Zsófi arról tett tanúságot, hogy Krisztus az út az Atyához. Hogy mit jelent kereszténynek lenni, arról Nagy

Anna bevezetőjében hallottunk. Keresztény közösségről Tiszavölgyi Manka tartott előadást. Varga Edina vezette a mindenki számára felemelő szombat esti Kiengesztelődést, vagyis a gyónáshoz való felkészülést. A szentgyónást megtisztító kegyelmét Kollár Balázs, Seffer Attila, Bobek Tamás és Szabó Józsi atyák közreműködésével nyerhettek a fiatalok.

Vasárnap reggel Szabó Dani tartott mély elmélkedést az Eucharisziáról, melyet Nagy Kálmi bevezetője követett, amelyben arról beszélt, hogy mi vagyunk az élő egyház. Török Marcsi kiemelte, hogy nem lanyha keresztényekre van szükség, hanem küldetésünk van azon a helyen ahol élünk: nekünk kell a szeretetet sugározni a családban, iskolában vagy munkahelyen. Ferencz Petra Krisztus követéséről tartott előadást, amiben kiemelte, hogy a szeretet olykor bizony lemondással is jár.

A hétvégét Gréti és Viktor bevezetője zárta, amit a szentmise és záró ünnepség követett.

Hálásan köszönjük az a sok-sok segítséget, ami nélkül nem lehetett volna ilyen jó a hétvége!

Rozsnyói Zoltán és Ivett
Antióchia szülőpár

Képek az Antióchia Hétvégéről

Bevezető a Keresztény közösségről

Elmélkedés az Eucharisziáról

A hétvége a komolyság és a vidámság ötvözete.

Az Eucharisztikus világtalálkozóra készülve

A budakeszi domonkosok lelkigyakorlatain feleségemmel vendégként, több alkalommal hallgattuk Varga László kaposvári plébánost. Amilyen kicsi, illetve alacsony ember, annál nagyszerűbbek a prédikációi. Ezeket a beszédeit kisméretű könyvek formájában a kecskeméti Kordában meg is lehet vásárolni. A lelkigyakorlatának legfőbb eleme a naponként két alkalommal történő csendes szentségimádás. Ezekon a szentségimádásokon magával az Eucharishtiában jelen lévő Jézussal „beszélhető” meg a prédikációban hallott és felmerült gondolat! Egyházközségünk ritka szentségimádásain legnagyobb sajnálatomra nagyon kevesen vesznek részt. Csendes szentségimádásra legfeljebb az évenként vállalt egész napos Oltáriszentség kitételeknél van lehetőség. Hallgassuk most meg Laci atyát, hogyan készül a 2020-ban Magyarországon rendezett eucharisztikus világtalálkozóra?

Rozsnyói Zoltán és Margó

P. Vértessaljai László interjúja Varga László kaposvári plébánossal:

Laci atya, a következő eucharisztikus világtalálkozót Magyarország rendezheti, most másodjára 1938 után. Melyek voltak az első gondolatok és érzések a hír hallatán?

Amikor meghallattam a hírt először, akkor tele lettem örömmel, hogy azt az ajándékot, amit évtizedek óta személyesen is megélek, és a közösségünk is megél, azt most országos és világszinten Magyarországon ünnepelhetjük. Nagyon remélem, hogy mindazt a tapasztalatot, amit az elmúlt évek és évtizedek alatt mi összegyűjtöttünk, azt közkinccsé tehetjük az ünnep alkalmából.

Melyek ezek a személyes tapasztalatok, meg tudnád osztani velünk?

Pontosan 28 évvel ezelőtt fedeztem fel a szentségimádást és ez lett az életem forrása. Számomra a szentségimádás azt jelenti, hogy szeretettel szemlélem a Titkot. Szeretettel, vagyis hogy mindent megosztok a valóságosan jelenlévő Krisztussal, hiszen ő jobban ismer, mint én saját magamat. Szemlélem, mert befogadni akarom és nem irányítani, sem pedig kisajátítani a saját céljaim és érdekeim mentén, és titokként, mert kimeríthetetlen. Évtizedek óta próbálom én is kimeríteni ezt a titkot, de egyre bőségesebb. A közösségünk életében ez ugyanolyan, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, mely – ahogy a zoltárokból és Jeremiásnál olvassuk – mindig a kellő időben termi meg a gyümölcsöt. Minden helyen, ahol szolgáltam és ahol végeztem a szentségimádást, először egyedül kezdtem aztán a közösséggel folytattam. (Kaposváron) a Szent Imre templom 1998 január eleje óta egész nap nyitva van és folyamatosan megy a szentségimádás és jönnek az emberek. Úgy gondolom, ebből fakad az élet, mert a szentháromságos közösséggel való közösség az mindig közösségeket szül, mindig a kellő időben. Azt a közösséget, amire az egyháznak itt és most szüksége van. A harmadik nagy gyümölcs pedig az, hogy az Eucharishtiában megtört Krisztus és a megtört ember az ugyanaz. Amit egynek a legkisebbek közül tettetek, mondja Jézus, azt nekem tettétek és amikor ezt a kettőt együtt látjuk és együtt ünnepeljük, akkor ebből mindig az irgalmasság testi-lelki cselekedetei fakadnak. Ez most különösen nagy ajándék, hogy az irgalmasság évét ünnepelhetjük. Talán épp ebben a három szempontban tudnám összefoglalni, hogy mit jelent nekem a szentségimádás.

Akkor ezen gondolatok jegyében, mit tudnál aláhúzni, hogy honnét induljunk ki, az egész magyar katolikus egyház és benne azok a felelős személyek, akik próbálják megtervezni és előkészíteni az előttünk álló négy évet, a nagy ünnepi eseményre, 2020-ra?

Van egy fölülről jövő szervezés, ami azt hiszem már elindult. Az alulról való szervezés, úgy gondolom, hogy minél több olyan templom vagy közösség kell, ahol beindul vagy folytatódik a napi szentségimádás, hogy rátaláljanak erre a forrásra, az élő víz forrására, elsősorban a katolikusok, de az a tapasztalatom, hogy mások is jönnek, nem csak a katolikus keresztények. Mert vágyakoznak, mindannyian vágyakoznak az emberek az Isten után és ha segítjük őket lelki-spirituális találkozáshoz, amiben az egyik leggazdagabb ajándék nekünk az Eucharisztia, akkor rá fognak találni. Nagyon remélem, hogy a 2020-ig hátralevő időben kiterjed az egész országban a szentségimádás gyakorlata, és így aztán szellemi-lelki síkon is elő lesz készítve alulról.

Laci atya, mit a jelent a szentségimádás konkrét formája, számodra, illetve nálatok? Ez inkább egyéni személyes szemlélődést jelent az Úr Jézus jelenlétében vagy vezetett közösségi imádkozást?

Ez leginkább egyéni és csendes. Azt szoktam kérni azoktól, akik bejönnek a templomba, hogy ne imádkozzatok hangosan és ne énekeljete hangosan! Mert nem az a fontos amit mi mondunk Jézusnak, hanem az a fontos, amit ő mond nekünk. Azt meg kell hallanunk! Ha állandóan mondjuk az imánkat, vagy állandóan mondom a magamét, akkor nem hallok meg, hogy ő mit mond. A mi gyakorlatunkban ez teljesen csendes jelenlét, és ezt is tanulunk kell, a jelenlétet, a csendet is, hogy le tudjuk csendesíteni a szívünket is. Ne csak a templom legyen csendes, hanem a szívünket is le tudjuk csendesíteni, hogy hallhatóvá váljon a szeretet diszkrét hangja. És végül meg kell tanulni jelen lenni! Ez a legnehezebb feladat, mert vagy a múltban kotorászunk és rakosgatjuk az emlékeinket, vagy tervezünk. Tehát nem vagyunk jelen, Isten pedig örök Jelen, Jelen-Lét és ezt Tőle el lehet tanulni. Akkor így be tudjuk fogadni Őt a jelenlétben, és ami a legnagyobb ajándék, hogy amikor ez működik, akkor ez meghosszabbodik és a jelenlét valóság lesz, a leghétköznapibb, a legprofánabb körülmények között is.

Nagyon köszönöm, ezt a nagyon értékes személyes vallomást és beszámolót és hadd kérjek egy nagyot a gyülekezetedtől: Imádkozzatok az Úr színe előtt, hogy Magyarországon minél több közösség találjon rá erre a személyes kapcsolatra az Úr Jézus Krisztussal és ez adjon nekünk egy nagy benső megújulást és lelki töltekezést. Köszönöm a beszélgetést.

A világ szeretetre vágyik és élni akar!

A hosszúra nyúlt fagyos tél világa után minden a tavasz melegére, fényére áhítozik. A bennünket körülölelő világ a megújuló élet himnuszát zengi. Ilyen várakozások között érkezik meg húsvét ünnepe. A nagybőjti hetekben fokozottabban él bennünk a tisztaság és fény iránti vágy. Emberi világunk összekuszálódott napjai sokszor elbizonytalanítanak, olykor leszűkül látóhatárunk. Húsvét ünnepén emeljük fel tekintetünket és nézzünk körül: vegyük észre, hogy minden élni akar!

Húsvétkor az isteni szeretet ad erőt a bízni tudó embereknek, mert a szeretetben nincs kezdet és vég, nincs fent és lent. A szeretet maga Isten. Isten pedig az örökkévalóság. Jézus ezt tanította és életével ezt példázta. Így lett a mi szabadítónk és megváltónk.

Húsvét ünnepén azért imádkozunk, hogy ebben a hitben megerősödjünk. Ez a hit töltsön el erővel mindennapi nehézségeink között. Ez a hit tanítson szeretetre és csendesítsen le gyűlölködéseinkben. Ez a hit jelölje utunkat és cselekedeteinket, s akkor meglegeljük lelkünk békéjét. Ezt kívánom mindannyiunknak!

Az alábbi idézettel kívánok mindenkinek áldott, békés Húsvéti ünnepeket.

Dr. Kelemen Márk
polgármester

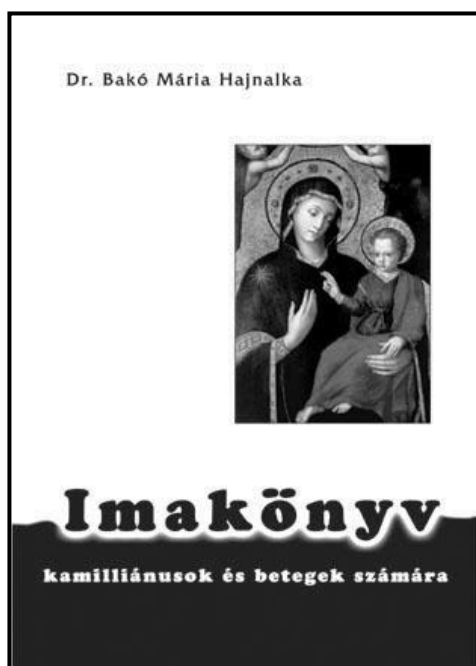
Könyörgünk hozzád új tavasz,
szelíd virágot nyissál,
tisza gyümölcsöt nevelj csak
és rázd le a hamissát
s neveld fel őszig álmaink
emberi, büszke magvát,
mely áldást terem jövőnknek
és nem lesz majd haragvás.

Könyörgünk búsan, riadtan
húsvéti ünnep hozzád,
harangjaid a békéhez
zengjék a szent hozsannát.

/Csontos Endre: Húsvét részlet/

Szerzetesrendek kialakulásának és történetének folytatása.

Korábbi lapszámokban elkezdtük a legjelentősebb szerzetesrendek bemutatását, szerzetesi közösségek történetének leírását. Ez alkalommal a karmeliták, ferencesek, domonkosok, bencések után a kamilliánusokról olvashatunk röviden az alábbiakban.

Az elmúlt nyáron betegeskedtem. A kis imafüzeteim között kerestem olvasni valót, imát, ami jobban összeköt az Úrjéussal és erőt ad a betegségem elfogadásában. Így került a kezembe „Kamilliánus imakönyv a betegek számára” című könyvecske.

Eddig, nekem, ismeretlen szerzetesrendnek számított. Ahogy elmélyültem az imákban, amit a könyvben találtam, elkezdett érdekelni maga a szerzetesrend is. Hogyan alakult meg, mi a célja és ki volt az ember, aki ezt a rendet megalapította. Azt márt hallottam, hogy a szerzetesrendek általában úgy alakulnak, hogy egy-egy ember érzékenyen reagál Isten hívására. Az egész életét a hívás által kapott üzenetnek szenteli, teljesen hátra hagyva a világ által ígért hamis boldogságot és az Isteni irgalom megélésére és megvalósítására szenteli életét.

A Kamilliánus rendet Lellisi Szent Kamill alapította, aki 1550. május 25.-én született Bucchianibacoba, Olaszországban. Fiatalságának éveit nagyon viharosak voltak. Elődei példájára a katonai szolgálatot választotta, amely azonban mély sebeket hagyott lelkében. Isten kegyelmének segítségével 25. életévében teljesen megtért Istenhez, és Neki valamint szegény szenvedő embertársainak szentelte életét.

Pappá szentelése után 31 éves korától, Kamill társaival együtt, nem csak ápolói, de lelkipásztori segítséget is nyújtott a betegeknek és haldoklóknak.

Róma és egész Olaszország egy különleges felebaráti szeretetnek lett a színhelye. 1582.-ben megalapított Rómában egy ápolói társaságot, amely 1586.-ban pápai jóváhagyást kapott, majd 1591.-ben, Gergely pápa szerzetesrendnek nyilvánította. A „ne szóval és nyelvel, szeressünk, hanem tettel és igazsággal” (1J3,18) jelszó szerint a lelki és anyagi segítségnyújtás lett a rend célja.

Az egyedüli rend ahol a szerzetesek és a renدهz tartozó világi testvérek is vállalkoznak a negyedik ünnepélyes fogadalomra. (Alapvetően minden szerzetesnél közös a hármas fogadalom: szegénység, a szüzesség /az Isten országáért vállalt nőtlenség/ és az engedelmisség fogadalmak.) A negyedik ünnepélyes fogadalmuk, hogy az életük árán is ápolják a betegeket.

A Kamilliánus szerzetesrend létezésének kezdete óta, tiszteli az Istenanyát. Lelkiségükben Máriaat, mint a betegek pártfogóját és rendjük különös gondviselőjét tisztelik. Szent Kamill a szent Szüzet választotta vezetőjévé és az ő gondviselésére bízta az egész rendet. Szűz Mária a betegek gyógyítója minden irgalmas cselekedetüknek pártfogója, amelyet a Kamilliánus rend az egész világon vállal.

Szent Kamill 1617. július 14.-én halt meg, aki oly sok jót tett a betegekkel és a szegényekkel. Ő sem volt egészséges, főleg élete utolsó éveiben testének öt betegségét az Isteni irgalom öt bizonyítékának tulajdonította.

1886-ban III. Leo pápa a betegek, haldoklók és a kórházak védőszentjévé nyilvánította. XI.Piusz pápa pedig 1930.-ban az ápolók védőszentjévé nyilvánította.

Egy időben a Kamilliánusok külön kiváltsága volt, hogy a betegek házaiban is misézhettek. A betegek ápolása nem csak testi, hanem lelki üdvösségük javát is szolgálta. Fekete rendi ruhájukon piros posztóból vart, keresztet viseltek, hogy Isten iránti bizalomra és bűnbánatra indítsa a betegeket és a haldoklókat. Ez a kereszt Krisztus keresztjére emlékeztetett, melyet a megváltó drága vére festett pirosra. Később a Karitás és a vörös kereszt jelvényévé is ez a piros kereszt vált.

Kanizsa városának ostromlása idején, amikor a Kamilliánusok a betegeket ápolták és szolgálták, sátruk kigyulladt. Minden teljesen leégett, kivéve a rendi ruhájukon a piros keresztet, amelyre a tűz nem terjedt ki. Az

---

egyik tiszt, aki tanúja volt az eseménynek, kért magának egy ilyen keresztet és védő mellvédként ruháján viselte. A sok csodálatos esemény hatására a hívek is nagy bizalommal kezdték el hordani Szent Kamill keresztjét, mint skapulárét.

Az egyház szertartásában külön áldás illeti azokat a kereszteteket, amelyeknek milliói elterjedtek az egész világon és a betegek számára meghozták az Isten akaratával való egyesülés kegyelmét, vagy a teljes gyógyulást.

Forduljunk bizalommal Szent Kamillhoz, aki minden beteg védőszentje és minden kórház és ápoló gondviselője. Magyarországon a Kamilliánusok a rendszerváltás után 1995.-ben Nyíregyházán telepedtek le betegeket, szenvedőket gondoznak, segítik a rászorulókat és azok segítőit. A Kamilliánusok női ága a Kamilliánus Nővérek, Szent Kamill Leányai. A világban működnek a Kamilliánus családok, amelyek olyan laikusokból álló csoportok, akik Krisztus szellemében és Szent Kamill példája szerint áldásosan működnek minden területen, ahol szenvedés van. Látogatják a betegeket a kórházakban, szociális otthonokban, magán lakásokban. Segítik a beteget ápolókat. Magyarországon 39 ilyen család van, 550 taggal.

Mi hitünket gyakorló keresztények távol állunk attól az életszentségtől, amit Szent Kamill megélt. Biztos, hogy nekünk is szükséges a megtöretés ahhoz, hogy életünket igazán az Úrjézushoz tudjuk kapcsolni, rá tudjuk bízni teljes, bele simulva az Ő tenyerébe.

Hálát adok a Jóistennek, hogy a Katolikus egyházba helyezett, amely annyira gazdag a szent hagyományokban és a szentekben, akiknek kérhetjük közbenjárását életünk nehézségeiben. A lelkeségi mozgalmak, pl. karizmatikus, szeretetláng, házas közösség, stb. mind- mind egy- egy utat mutat a szentlélek erejével a bűnbánathoz és a megtéréshez. Ezek az utak, a hegyre, a Golgotára, Jézus Krisztushoz az Ő keresztjéhez vezetnek, általa pedig a Mennyei Atyához.

Az egyház az irgalmasság évét hirdette erre az évre. Olyan jó lenne egészen odaadott étellel gyakorolni az irgalmasság testi, lelki cselekedeteit.

Ehhez adjon erőt mindannyiunknak a Szentlélek Úristen.

Oreskó Imréné

„Mindenki meg tud változni, ha akar!”

Lázár feltámasztásának bemutatása után – 1944. március 23-án! – Jézus magyarázatot fűzött a csodatétel kapcsán a könyv írójához Mária Valtortához. Az elhangzott kemény szavak nemcsak Jézus korában voltak helytállóak, hanem a huszadik század közepén, és – sajnos! – napjainkban is aktuálisak. Az idei nagybőjti időszak kezdetén – a Szentlélek segítségével – olvassuk nyitott szívvel, hogy Jézus szavai a mi szívünket is megérintsék! Ezáltal az előttünk lévő bűnbánati idő ne csak egy húsvétra készülő „lakástakarítás” legyen!

„...Közbe tudtam volna avatkozni időben, hogy megakadályozzam Lázár halálát. De nem akartam ezt megtenni! Tudtam, hogy ez a feltámadás kétélű fegyver lesz, mivel meg fogja téríteni az igaz gondolkodású zsidókat, és még megátalkodottabbá fogja tenni az igaztalan gondolkodásúakat. S ez utóbbiaktól fogom megkapni halálos ítéletemet, s éppen hatalmam ezen utolsó csapása nyomán. De ezért jöttem, és az óra már el is érkezett, amikor ennek be kellett következnie.

Azonnal odasiethettem volna. De szükségem volt rá, hogy a bomlás előrehaladott állapotában végzett feltámasztással meggyőzzem a legmakacsabb hitetlenkedőket. Az apostolaimat is, akiknek az a feladatuk, hogy elvigyék a hitet a világba. Nekik is szükségük volt rá, hogy elsőrangú csodák által megedzett hitük legyen.

Az apostolokban nagy volt az emberség, ezt már mondtam. Nem volt ez leküzdhetetlen akadály, sőt szinte logikus következménye volt annak, hogy már felnőtt korukban hívtam el őket követésemre. A gondolkodásmódot nem lehet máról holnapra megváltoztatni. S én, bölcsességemben nem gyermekeket akartam kiválasztani és felnevelni a magam gondolkodása szerint, hogy belőlük váljanak az apostolaim.

Megtehettem volna. Nem akartam ezt tenni, hogy a lelkek ne tegyenek nekem szemrehányást, amiért lebecsültem őket már nem ártatlan voltuk miatt, és azt hozzák fel mentségükre, hogy választásommal magam is azt húztam alá, hogy a kialakult személyiségek már nem tudnak megváltozni.

Nem! **Mindenki meg tud változni**, ha akar! És valóban: kicsinyhitűekből, veszekedősökből, uzsorásokból, vámosokból, hitetlenekből alkottam vértanúkat és szenteket, a világ hithirdetőit. Csak az nem változott meg, aki nem akart!

Én szerettem és szeretem a kicsiny dolgokat és a gyengeségeket, amennyiben megvan bennük az akarat, hogy szeressenek és kövessenek, és ezekből a „semmikből” alkotom meg szeretteimet, barátaimat, szolgálóimat. Most is ezekből építkezem, és amit teszek, az folyamatos csoda: célja az, hogy újabb emberek higgyenek bennem, hogy ne csapjam agyon a csoda lehetőségét. Mennyire gyenge most ennek a lehetősége! Olyan, mint a mécses, amelyből hiányzik az olaj, csak haldoklik és kihuny, megöli az Istenbe és a csodákba vetett hit gyengesége vagy hiánya.

Két erőszakos formája van annak, ahogyan az ember követelheti a csodát. Az egyik előtt Isten meghajol szeretettel, a másikkal hátat fordít. Az első az, amikor kérünk – ahogyan én tanítottam a kérést – bizalomvesztés és fáradság nélkül, és amely nem engedi meg, hogy Isten ne hallgasson oda, mivel Isten jó és aki jó, az meghallgatja a másikat. A másik erőszakosság a lázadóké, akik azt akarják, hogy Isten a szolgájuk legyen, és hajoljon meg gonosz szándékaik előtt: adja meg nekik azt, amit ők nem adnak meg neki: szeretetet és engedelmséget. Ez a forma sértés, amit Isten azzal büntet, hogy megtagadja kegyelmét.

Azért panaszkodtok, mert nem végzek már közös csodákat? Hogyan tudnék ilyen tenni? **Hol vannak még közösségek**, akik hisznek bennem? Hol vannak az igaz hívek? **Hány igaz hívő van egy közösségben?** Olyanok, mint a túlélő virágok egy leégett erdőben, csak néha látok egy-egy hívő lelket. A többit felégette a sátán a maga tanításával. És mindinkább fel fog égetni mindent!

Arra kérlek benneteket, hogy természetfeletti regulaként tartsátok szemetek előtt azt, amit Tamásnak válaszoltam. Nem lehet senki igaz tanítványom anélkül, hogy megadná az emberi életnek azt a súlyt, amit megérdemel: **a földi élet csupán a valódi élet elnyerésének eszköze és nem a célja!** Aki meg akarja menteni életét ezen a földön, az el fogja veszíteni az örök életet! Ezt mondtam és most megismétlem. Mik a bizonyítékok erre? A tovatűnő felhő. Az ég megmarad és vár rátok a bizonyítékon túl is.

Az eget nem pusztán hősiességből hódítottam meg a számotokra. Követnetek kell engem. A hősiesség nem csak azoknak van fenntartva, akiknek a sorsa a vértanúság. **A keresztény élet folyamatos hősiesség**, hiszen folytonos harc a világ az ördög és a test ellenében. Nem kényszerítelek rá benneteket, hogy kövessetek. Szabadon hagylak benneteket. De álszenteket nem akarok! Vagy velem és úgy, mint én, vagy ellenem! Már nem tudtok becsapni engem! És én nem engedek a szövetségnek az ellenséggel. Ha inkább őt választjátok, nem gondolhatjátok, hogy ezzel egy időben én is a ti barátotok vagyok. Vagy ő, vagy én! Válasszatok!

Márta fájdalma más, mint Máriáé, mivel eltér a két nővér lelki alkata és más a viselkedésük is. Boldogok azok, akik úgy viselkednek, hogy nincsen lelkiismeret-furdalásuk amiatt, hogy fájdalmat okoztak egy már meghalt személynek, és akit már nem lehet megvigasztalni a fájdalom miatt, amit okozott neki. De mennyivel boldogabb az, akinek azért nincsen lelkiismeret-furdalása, mert nem okozott fájdalmat Istenének, nekem, Jézusnak, és nem fél a velem való találkozástól, hanem éppen ellenkezőleg, erre vár, erről álmodozik egész életében.

Én vagyok a ti apátok, testvéretek, barátotok! **Miért bántotok hát meg annyiszor?** Tudjátok-e mennyi időtök van hátra? **Mennyi időtök van még a dolgok kijavítására?** Nem tudjátok! Akkor hát óráról órára, napról napra tegyétek a jót! Mindig a jót. Ezzel mindig boldoggá tesztek engem. És ha fájdalom származna is belőle rátok nézve – mivel a fájdalom a megszentelődés, amely megőriz a testiség romlásától, mint a mirha füstje – mindig meglesz bennetek annak tudata, hogy én szeretlek benneteket, szeretlek benneteket ebben a fájdalomban is, és ismerni fogjátok a békét is, amely szeretetemből fakad.

Az Atyához intézett imádságomban megismétlem azt, amit kezdetben elmondtam: szükséges volt egy jelentős csodával felrázni a zsidók és általában a világ homályos látását. És egy négy napja halott ember feltámasztása, aki úgy szállt a sírba, hogy előtte hosszan tartó, krónikus, taszító betegségben szenvedett, ez nem hagyhatta érintetlenül még a legerősebb kételkedőket sem.

Ha meggyógyítottam volna őt még életében, vagy akkor adtam volna vissza a lelkét, amint kilehelte azt, akkor az ellenségeim éleselméjűsége még kételyeket támasztott volna a csoda tényével kapcsolatban. Ám a hulla bűze, a pólyák lucskossága, a sírban töltött hosszú idő nem hagyott kétséget.

És, mint csoda a csodában, úgy akartam, hogy Lázárt mindenki jelenlétében oldozzák ki és tisztítsák meg, hogy mindenki lássa: nem csupán az élet tért belé vissza, hanem tagjai teljességükben álltak helyre ott is, ahol a fekély már elvetette a halál magvait a sebekben. **Tetteimben mindig több kegyelmet adok, mint amennyit kérek.**

Lázár sírja előtt sírtam. Ennek sírásnak számos nevet adtak. Tudjátok meg, hogy a kegyelmet úgy lehet elnyerni, ha a fájdalomhoz az Örökkévalóba vetett biztos hit párosul! Nem a barátom elvesztése felett sírtam, vagy nővéreinek fájdalma miatt, hanem azért, mert akkor – mint egy felkavart üstben – felszínre került bennem három gondolat, amelyek átszúrták a szívemet.

Megállapítottam, mekkora romlást idézett elő a sátán az emberben, amikor a rossz felé vezette. Ennek a romlásnak az eredménye, hogy az ember fájdalomra és halálra van ítélve. A fizikai halál a lelki halál jele, amikor a bűn a lelket taszítja le, és a lélek nem lehet királynő, amely a fény birodalmában él, hanem helyette megismeri a Pokol sötétjét.

Biztos voltam benne, hogy **még ez a csoda sem elég,** három esztendei tanításom lezárásaként, hogy meggyőzze a zsidó világot az igazságról, amelyet én hoztam el. És hogy nincsen olyan csoda, amely a világot megtéríthetné Krisztushoz. Ó, micsoda fájdalom érezni, hogy **közel vagyok a halálhoz, csupán kevés emberért!**

Lelkemben láttam közeli halálomat. Isten voltam, de ugyanakkor ember is. És ahhoz, hogy Megváltó lehessen, át kellett éreznem a kiengesztelés súlyát. Így **át kellett éreznem a halál borzalmát,** és milyen halálét! Élő ember voltam, egészséges ember, akinek ki kellett mondania: „Nemsokára halott leszek, magam is egy sírban fogok feküdni, mint Lázár. Nemsokára a legkeményebb haláltusa vár rám. Meg kell halnom!” **Isten jósága az, ami miatt nem ismeritek a jövőtöket.** De számomra ez nem volt lehetséges!

Ó, higgyétek ezt el ti, akik panaszkodtok sorsotok miatt! Nem volt szomorúbb sors az enyémnél, aki pontosan tudtam előre mindazt, ami velem fog történni, együtt azzal a szegénységgel, nehézségekkel, gondokkal, amelyek elkísértek születésemtől halálomig. **Ne panaszkodjatok tehát! Helyeztétek belém reményeteket! A békémet adom nektek!**

Valtorta: Az Evangélium, ahogy nekem kinyilatkoztatott (548.20-27)

Szabaddá válni Jézus követésére!

„Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi” „Örvendeztem, amikor azt mondták nekem: Az Úr házába megyünk.” (Zsolt 122,1)

Avilai Szent Teréz (1515-1582 spanyol kármelita szerzetes), kortársáról Alcantarai Szent Péterről (1499-1562 spanyol ferences szerzetes) írja:

„És milyen jó képet adott erről most Isten az áldott Alcantarai Péter testvér személyében! Nem is képes ma már a világ ilyen tökéletességet elviselni. Azt mondják, törekenyebb az egészség, mint az elmúlt korokban. Ez a szent ember azonban ebből a korból volt: s éppolyan erős volt a szellem, mint más korokban, és így lábbal tiporta a világot. Még ha nem is öltözünk annyira hitvány módon, és nem végzünk olyan kemény önsanyargatást, ahogy ő tette, akkor is nagyon sok dolog van – mint sokszor mondtam – aminek révén lábbal taposhatjuk a világot, és az Úr megtanít rá, ha látja bennünk a bátorságot. S milyen nagy bátorságot adott Ő Felsége ennek a szentnek, akiről beszélek, hogy negyvenhét évet ilyen kemény önmegettartoztatásban végzett, ahogy mindenki tudja!

Szeretnék valamit mondani erről, amiről tudom, hogy teljesen igaz. (...) Azt hiszem, úgy mondta, negyven éven át csak másfél órát aludt egy nap, és hogy ez volt a legnagyobb szenvedés, amelyet elviselt, hogy legyőzze az álmot: emiatt mindig vagy térdelt, vagy állt. Aludni ülve aludt, fejét egy falba illesztett faághoz támasztva.

Lefeküdni, ha akart se tudott volna, mert cellája, mint köztudomású, nem volt hosszabb négy és fél lábánál. ez alatt az évek alatt soha nem viselt kalapot, bármilyen erős nap vagy eső volt is, sem lábán nem

---

---

hordott semmit, és ruhája is csak egy szőrcsuha volt, közvetlenül a testén, s ez is olyan szoros, amelyet csak el lehetett viselni, rajta egy ugyanilyen köpennyel. Azt mondta nekem, hogy a nagy hidegben levette ezt, majd kinyitotta a cella ajtaját és ablakát, hogy aztán újra felvéve és az ajtót bezárva tegyen kedvére a testnek, hogy a nagyobb melegtől megnyugodjék. rendszerint csak háromnaponként evett, és azt mondta, amin nagyon megdöbbentem, hogy nagyon is lehetséges ez, ha valaki hozzászólt. Egyik társa szerint volt, hogy nyolc napig nem evett. Bizonyára imádságba merült, mert nagy elragadtatásai és heves fellángolásai voltak Isten iránt, amelyek közül egynek én is tanúja voltam.

Szegénysége és önmegtagadása rendkívül nagy volt ifjúkora óta. Nekem elmondta, hogy valamikor három évet élt rendjének egy házában, anélkül, hogy társait bármi másról, mint csupán hangjukról ismerte volna: mert soha nem emelte fel a szemét, és így a háznak azokat a részeit sem ismerte, ahová járnia kellett, hanem csakis a többiek után haladt, s éppígy az utakon is. Nőre e számos év alatt soha nem nézett: nekem azt mondta, már mindegy, látja-e vagy nem látja őket. De amikor én megismertem, már igen öreg volt, és annyira sovány, mintha fagyökből lett volna faragva.

Mindeme szentség mellett is nagyon szeretetreméltó volt, noha keveset beszélt, hacsak nem kérdezték. Társalgása azonban nagyon élvezetes volt, mert igen fürge értelme volt. (...) Halála is olyan volt, mint élete, s akkor is prédikált és buzdította a testvéreket. Mikor halálát érezte, elmondta a „*Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi*”, „Örvendeztem, amikor azt mondták nekem: Az Úr házába megyünk.” (Zsolt 122,1), és térden állva meghalt.”

(Avilai Szent Teréz, Önéletrajz, Sarutlan Kármelita Nővérek, Budapest 2012., 336-338.o.)

Benkő Mária

Az Oltáriszentség köszöntése

(Az engesztelő imaóra füzetből)

Üdvözlégy Oltáriszentség! A Szeplőtelen Szűzanya által köszöntünk Téged! A Szent angyalokkal együtt imádunk Téged.

Istennek Szent Fia! Az Oltáriszentségben szemünk csak a Szent Kenyér színét láthatja, de hisszük és tudjuk, hogy benne valóságosan jelen vagy istenségeddel és emberségeddel. Imádunk Téged e nagy Szentségben és szívünkben szeretünk Téged. Engedd, hogy Édesanyád Szíve által adjunk hálát Neked!

Jézusunk Szent Szíve! Édesanyád Szeplőtelen Szíve által kérünk: növeld hitünket, erősítsd reményünket és tökéletesítsd szeretetünket!

Jézusunk! A kenyér és bor színében Önmagadat, az örök szeretetet adod nekünk. Esedezve kérjük az őszinte bűnbánat kegyelmét, hogy méltóképpen fogadhassunk szívünkben.

Irgalmas Jézusunk! Te a kereszten szenvedtél a bűneink miatt. Most is szenvedsz, ha bűnt követünk el. Segíts, kérünk, hogy egyedül az irántad való szeretetünkből bánjuk meg bűneinket!

Égi Édesanyánk! Gyűjtsd föl bennünk Szeretelángod izzó, lángoló szeretetét, hogy szívünk egész melegével, szeretetével tudjuk magunkhoz ölelni Jézust a szentáldozásunkban.

Áldásokat kérjük, hogy Szívetekkel egyesülve, mindig szeretettel és hűséggel tudjunk Nektek szolgálni.

Mennynek és Földnek Királya, jóságos Jézusunk! Áldj meg minket az Oltáriszentségből! Áld meg családjainkat, szeretteinket, az egyházat, hazánkat és az egész emberiséget.!

Mennynek és Földnek Királynője, Boldogságos Szűz Mária! Szeretelángod minden kegyelmét kérjük, hogy mindig szeretettel tudjunk válaszolni mindkettőtök szent Szívének szeretetére!

Világ Győzedelmes Királynője, Magyarország Nagyasszonya, minden kegyelem közvetítője! Áraszd Szeretelángod kegyelmi hatását az egész emberiségre, valamint a tisztító tűzben szenvedő lelkekre, most és halálunk óráján. AMEN.

Verse imádság

Dr. Katona Pusztai Sándor pap költő (1911-1983).

Egész életét három nagy érzelem hatotta át: a Szűzanya iránti mélyes tisztelet, édesanyjának szóló mindvégig gyerekes rajongása, és hős izzó hazaszeretete. Ezek ihletésében gyűltek a gondolatok, a költemények. Számára minden költészet valamiképpen ima volt.

Íme egy vers a költő tollából:

Pusztai Sándor
Ki hegyre megy?

Ki hegyre megy, annak
Kardok közt kell járni
S odafönt a csúcson
Keresztnek kell állni.

Az jut csak oda fel,
Kit Isten keresztel.
De nem babérággal,
Tövissel, keresztel.

Százezer kard éle
Fog szívébe vágni.
Mégse engedj, Uram
Félúton megállni

Imádság Árpád házi Szent Margithoz

Ó **Szent Királylány**, hazánk engesztelő áldozata!

Te, aki vezeklésül adtad magad értünk, segíts nekünk, hogy népünk karizmája szerint, felismerhessük feladatunkat!

Tündöklő alázatossággal beragyogod hazánk egét, mint fénylő csillag világítasz nekünk. Nevedhez méltó igaz **Gyöngy** lettél a **Boldogasszony Koronáján**. Légy velünk e nehéz és küzdelmekkel teli időszakban!

Segíts imádkozni, segíts jónak lenni, türelmesnek és kitartónak a hitben és szeretetben! Fiataljaink számára kérd a tisztaságban való állhatatosságot, s hogy felfedezzék a tiszta és a másokért vállalt áldozatos élet értékét a családban és társadalomban, az egyházban és világban egyaránt!

Köszönjük áldozatos életed, és kérjük ne hagyj el minket! Esedezz népedért, maradj egységben velünk **Boldogasszony hűséges Leánya!**

Ékes Virágszál, Fényesség Gyöngy, esedezz népünkért, szép magyar hazánkért!

Tenger bánatunkban légy segítségünkre, fénylő könnyeiddel kelj védelmünkre! AMEN

Miatyánk... Üdvözlégy... Dicsőség...

Családok himnusza

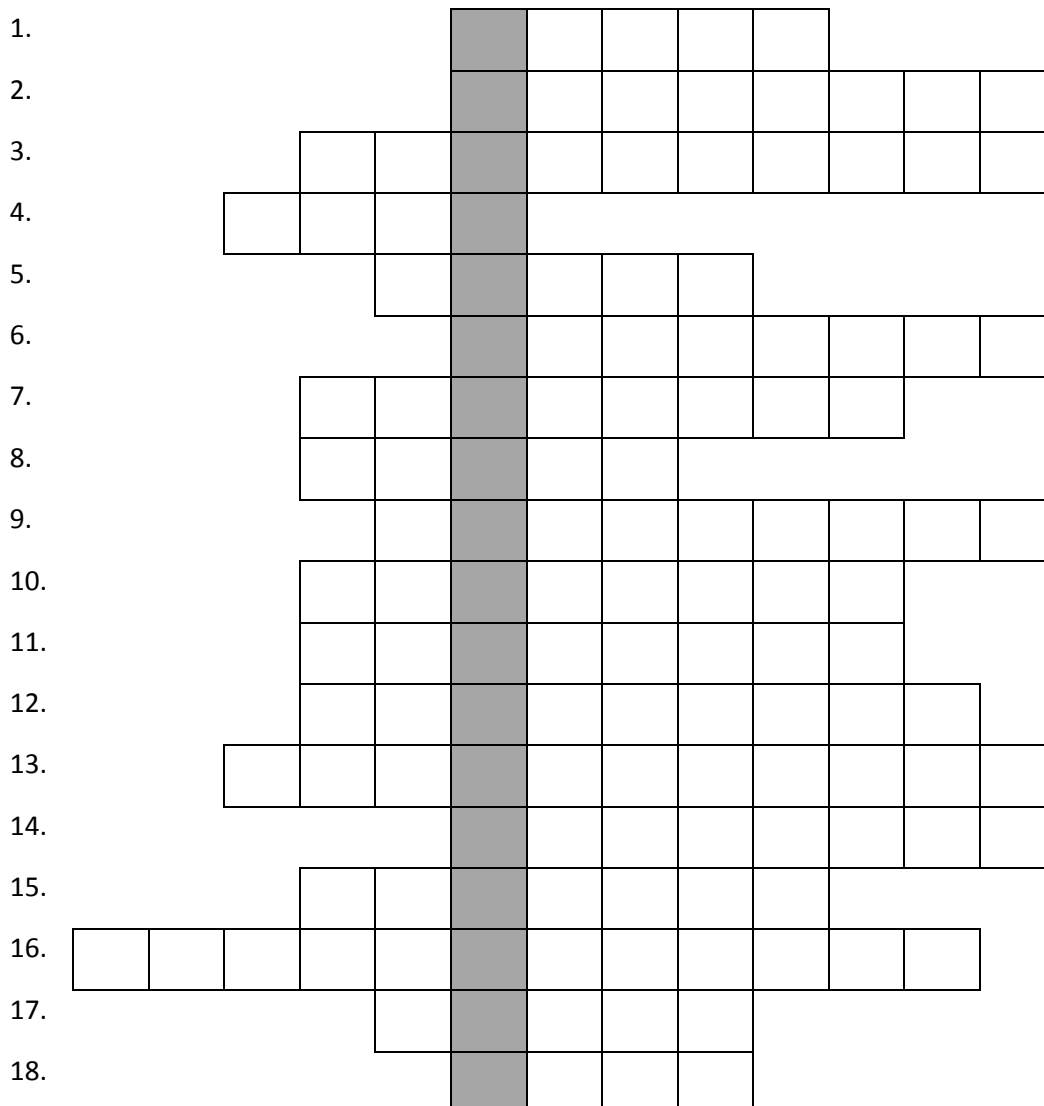
Kis nép vagyunk a nagyok sorában,
Egy nemzetnél sem alábbvalók.
Fennmaradásunk Isten csodája.
Kell nekünk ennél jobb biztató.
Ám minekünk is hősnek kell lennünk
Isten és szívünk egyet akar:
Tiszta családi életet éljünk,
Megmaradunk és él a magyar,

Felbonthatatlan nekünk a szent frigy
Mit megkötünk az oltár előtt,
Hozzon az élet gondot, keresztet,
Isten ad hozzá mindig erőt.
Élünk tovább majd gyermekeinkben,
Hogyha sírunk el is takar.
Tiszta családi életet éljünk,
Megmaradunk és él a magyar,

Visszatekintve történelmünkre
Látjuk Isten áldó kezét.
A magyar élet élő bizonyság:
Mária sem hagyja el nemzetét.
Rajta mutassuk meg a világnak,
Hogy ez a nemzet élni akar:
Tiszta családi életet éljünk,
Megmaradunk és él a magyar,

Rejtvény

- 1.) A szeretett tanítvány
- 2.) Paradicsom
- 3.) A 3 királyok ünnepe
- 4.) Bűnbánat egyik jele
- 5.) Világ teremtője
- 6.) Szűzanyában ez volt a minden
- 7.) Isten legfőbb tulajdonsága
- 8.) Égi édesanyánk
- 9.) Papi ruha mely azt jelzi, hogy a pap meghalt a világnak
- 10.) Az Úr napja
- 11.) Keresztelő János édesanyja
- 12.) Egyetemes
- 13.) Jézus az egyház ..... feje
- 14.) Az egyház egyik jellemzője
- 15.) Apostol jelentése
- 16.) Számunkra a legfontosabb a szentmisén
- 17.) Jézus Krisztus áldozata itt válik jelenlővé
- 18.) Hosszú, fehér miseing

Március 18-án a negyedik évfolyam hittanosainak nagyböjti lelkigyakorlatos foglalkozást tartott Teréz nővér.

Elmélyült alkotás

A kereszt két oldala feszület és korpusz

Készül a Golgota

Nyitott szívvel figyelünk

Ébredj lélek új öröme húsvét reggelén,
sötétség hatalmán úrrá lett a fény.
Nem rejti a sír mélysége, a Megváltó él,
újjászületett az élet, s benne a remény.
Áldott, békés Húsvétot Kívánok minden kedves kerekegyházinak!

Kollár Balázs atya

Anyakönyvi hírek – Január, Február, Március

Kereszteltek:

Vékony Viktória, Kiss Simon, Dézsi Napsugár, Búzás Barna, Búzás Brúnó, Kanyó Dániel, Tóth Szivák Diana, Mezei Martin, Simon Emília, Simon Adrienn Kitti, Simon Sándor Attila, Komjáti Klaudia Gyöngyi, Bóbis Laura Veronika, Tóth Nándor, Mohácsi Zoltán, Deák Barna

Elhunytak:

Szilvási Pál, Kollár Istvánné Újvári Erzsébet, Kósa Lajos, Malecz Józsefné, Ludányi Éva, Kiss Sándorné, Deli Erzsébet, Fritz Péter Nyugalmazott Plébános, Oberfrank Ferencné Pencz Ilona, Varga József Sándor, Lázár Istvánné Kalmár Mária, Csorba Mihályné Héjjas Margit, Turuc József, Komjáthy Lajos, Szalai Józsefné Horváth Etelka

Szentségekkel ellátva: 6 fő